

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de partea vătămată **Șurganov Denis** și inculpata **Tîmciuc Svetlana** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2013 în cauza penală în privința lui

Tîmciuc Svetlana Valerii, născută la 20 mai 1981, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. Milescu-Spătaru 9 ap.109;

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

- 1. 11.01.2012– 21.06.2012 (prima instanță)*
- 2. 23.10.2012 –11.03.2013 (instanța de apel)*
- 3. 02.07.2013 – 11.09.2013 (recurs ordinar)*

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 21 iunie 2012, **Tîmciuc Svetlana** a fost condamnată în baza art. 264 alin.(1) Cod penal și în conformitate cu art. 53 și 55 Cod penal, a fost liberată de răspundere penală, cu încetarea procesului penal și tragerea la răspundere contravențională și i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, în sumă de 3000 lei.

Acțiunea civilă a părții vătămate Șurganov Denis a fost admisă parțial, în partea încasării prejudiciului moral, cu încasarea de la inculpată a sumei de 25 000 lei.

Acțiunea civilă, în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța în ordinea procedurii civile.

2. În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate pe dosar, a constatat că Timciuc Svetlana, la 30 iunie 2011, aproximativ la orele 15-30, aflîndu-se la volanul automobilului de model „Nissan Almera”, cu n/î CKE 880 și deplasîndu-se pe str. Kiev din direcția str. T. Vladimirescu spre A. Russo, mun. Chișinău, în timpul deplasării, ajungînd în regiunea blocului nr.5 pe str. Kiev, mun. Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic, nu a ținut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, existența unor obstacole pe sectoarele de drum, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulație și a modalității de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile art. 45 pct.1) al Regulamentului Circulației Rutiere, preselectînd banda a doua de deplasare, nu a ținut cont de prevederile pct.39 (1) și (3) din Regulamentul menționat și ca urmare s-a tamponat cu motocicletă de model „Honda CBR 900RR”, cu n/î CAD 207, condusă de Șurganov Denis, care se deplasa regulamentar în aceeași direcție, pe banda a doua de circulație.

În rezultatul accidentului rutier, șoferului Șurganov Denis i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.322 din 19 iulie 2011, leziuni corporale medii.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- procurorul, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 264 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

În motivarea apelului, a fost menționat faptul că instanța de fond, la adoptarea sentinței, a apreciat corect probele administrate de organul de urmărire penală, dar incorect a liberat-o pe inculpată, conform art. 55 Cod penal, de răspundere penală, din motiv că o condiție obligatorie pentru aplicarea articolului menționat este ca inculpata să repare prejudiciul cauzat prin infracțiune, ceea ce nu a avut loc, la fel, la stabilirea pedepsei inculpatei, instanța de judecată nu a ținut cont de prevederile art. 7 și 75 Cod penal;

- partea vătămată Șurganov Denis și avocatul său, Anatolie Bruma, care au solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 264 alin.(1) Cod penal și cu încasarea prejudiciului moral în mărime de 300 000 lei.

Apelanții au menționat faptul că instanța de apel incorect a aplicat prevederile art.55 Cod penal fiindcă are pretenții de ordin moral și material

față de inculpată, suma prejudiciului moral încasat fiind mică, aceasta nefiind în concordanță cu suferințele fizice și psihice suportate;

- inculpata, care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea laturii civile, referitor la încasarea prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care suma acestuia să fie stabilită în mărime de 10 000 lei din motiv că sumele de 300 000 lei solicitată de partea vătămată și cea de 25 000 lei, încasată cu titlu de prejudiciu moral de instanța de judecată, sunt exagerate, ea considerînd că suma de 10 000 lei propusă de ea părții vătămate, cu titlu de prejudiciu moral, este una rezonabilă pentru suferințele fizice și psihice suportate de partea vătămată în rezultatul accidentului rutier comis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2013, au fost admise apelurile procurorului, al părții vătămate Șurganov Denis și al avocatului său, Bruma Anatolie și apelul inculpatei Tîmciuc Svetlana, a fost casată sentința instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Tîmciuc Svetlana a fost condamnată în baza art. 264 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 300 unități convenționale, ceea ce constituie 6000 lei, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Acțiunea civilă a părții vătămate Șurganov Denis, în partea încasării prejudiciului moral, a fost admisă parțial, cu încasarea de la Tîmciuc Svetlana a sumei de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral.

Acțiunea civilă a părții vătămate Șurganov Denis, în partea încasării prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

4.1. În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatei a fost pe deplin dovedită și acțiunile ei corect au fost încadrate în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei, instanța de fond n-a ținut cont întocmai de prevederile Legii penale și ca urmare inculpata fiind condamnată în baza art. 264 alin.(1) Cod penal, în baza art.55 Cod penal, procesul penal în privința ei a fost încetat, liberînd-o pe inculpată de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, punîndu-se la bază recunoașterea vinei de către inculpată, căința sinceră, prezența unui copil minor la întreținere, faptul că este însărcinată, circumstanțe care pot servi pentru aplicarea unei pedepse minime prevăzute de sancțiunea art. 264 alin.(1) Cod penal, însă, instanța de fond, la stabilirea pedepsei inculpatei, nu a ținut cont de faptul că aceasta nu a restituit părții vătămate prejudiciul cauzat prin infracțiune, condiție obligatorie pentru aplicarea art. 55 Cod penal.

5. În recursul ordinar declarat de partea vătămată, fiind invocat ca temei de declarare a recursului-art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, se solicită casarea parțială a deciziei instanței de apel, în partea stabilirii pedepsei inculpatei și a cuantumului prejudiciului moral, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acesteia să-i fie numită spre executare și pedeapsa

complementară- privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport și a unui prejudiciu moral corespunzător suferințelor suportate.

În motivarea recursului este invocat faptul că instanța de judecată, la stabilirea pedepsei inculpatei, incorect nu a privat-o pe aceasta de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un anumit termen, astfel numindu-i o pedeapsă prea blândă, iar suma prejudiciului moral încasată în mărime de 10 000 lei nu poate avea un efect compensatoriu deplin, aceasta fiind mică;

5.1 În recursul inculpatei, fiind invocat ca temei de declarare a recursului pct.6) alin.(1) al art. 427 Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel în latura penală, cu aplicarea în privința sa a prevederilor art. 55 Cod penal și cu încetarea procesului penal.

Recurenta menționează că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția prin faptul că, la stabilirea pedepsei, nu a ținut cont că a recuperat prejudiciul moral părții vătămate, la 30 aprilie 2013, prin intermediul serviciului poștal a expediat părții vătămate suma de 10 000 lei, fapt confirmat prin chitanța nr.6193 din 30 aprilie 2013, eliberată de Î.S. „Poșta Moldovei” iar prejudiciul material urmează să fie restituit de către SAR „Donaris Grup”SA, cu care soțul său a încheiat contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă.

Astfel, în opinia recurente, nu există impedimente pentru aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal în privința sa iar soluția instanței de apel fiind nemotivată și bazată pe stabilirea eronată a faptelor prin neluarea în considerație a argumentelor menționate.

6. Verificând argumentele invocate în recursurile ordinare în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Inculpata a invocat în recursul declarat, ca temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală iar partea vătămată –cele ale pct.10) al articolului menționat.

Conform pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, conform pct.10) alin.(1) al aceluiași articol, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs constată că, textul recursurilor declarate nu cuprind o careva motivare din punct de vedere ale temeiurilor stipulate în pct. 6) și 10) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală, partea vătămată neaducând careva argumente în susținerea poziției sale privind individualizarea pedepsei inculpatei contrar legii iar inculpata- a celei privind stabilirea eronată a faptelor prin neluarea în considerație a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora, această eroare gravă de fapt nefiind o apreciere greșită a probelor.

În fapt, decizia atacată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, recurenții fiind de acord cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatei în baza art.264 alin.(1) Cod penal, decizia fiind contestată doar în partea stabilirii pedepsei acesteia și în partea mărimii prejudiciului moral încasat în beneficiul părții vătămate.

Colegiul penal menționează că sunt juste concluziile instanței de apel precum că vinovăția inculpatei a fost pe deplin dovedită și acțiunile ei au fost încadrate în baza art. 264 alin.(1) Cod penal- *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății*, însă la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de faptul că inculpata nu a restituit părții vătămate prejudiciul cauzat, condiție obligatorie pentru aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal.

Astfel, instanța de apel întemeiat a conchis că circumstanțele atenuante ale cauzei ca recunoașterea vinei, căința sinceră, prezența copilului minor la întreținere, faptul că inculpata este însărcinată au servit drept temei pentru aplicarea pedepsei minime prevăzute de sancțiunea articolului incriminat, nefiind întrunite de către inculpată condițiile pentru liberarea de răspunderea penală, cu tragerea la răspunderea contravențională, la momentul examinării cauzei în instanța de apel, partea vătămată avînd pretenții de ordin material și moral față de aceasta.

Din aceste motive, argumentele inculpatei nu pot fi reținute și vor fi respinse ca neîntemeiate.

Motivele din recursul părții vătămate, acestea, la fel, nu pot servi ca temei de casare a hotărîrii contestate, instanța de apel corect menționînd că sancțiunea art. 264 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul stabilirii pedepsei sub formă de amendă sau muncă neremunerată în folosul comunității, nu prevede ca pedeapsă complementară- privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, de aceea inculpatei corect i-a fost stabilită doar pedeapsa principală sub formă de amendă.

Cît privește cuantumul prejudiciului moral încasat în folosul părții vătămate, instanța de recurs nu găsește un careva temei de a interveni în latura civilă a hotărîrii contestate, fiind justă concluzia instanței de apel precum că suma de 10 000 lei este una echitabilă și suficientă pentru satisfacția morală a acesteia.

În asemenea condiții, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate, fiind vădit neîntemeiate.

7. Din aceste motive, în conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de partea vătămată **Șurganov Denis** și de inculpata **Tîmciuc Svetlana** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2013 în cauza penală în privința lui **Tîmciuc Svetlana Valerii**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 25 septembrie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Judecător

Copia corespunde originalului

Ghenadie Nicolaev